

Moderne Umschreibung nach WADE	Urschrift	Alte Umschreibung nach KARLGREN (6. Jahrh. n. Chr.)	Älteste Quelle	Identifizierung
Chiao-chih	交趾	<i>kau-t'si</i>	Han-Annalen	Καττγαρα, j. Hanoi (Tongking).
Ch'iao-li	雀離	<i>tsiak-ljie</i>	Shui-ching-chu	} Tempel bei Su-bashi, nördlich von Kuchā.
Chao-hu-li	昭估 釐	<i>t'siäu-yuo-lji</i>	Hsüan-chuang	
Chieh s. Chia-pi-shih				
Chieh-ch'a	竭叉	<i>g'jät-t'sa</i>	Fa-hien	Gujadbai? (Sarikol); vgl. Ch'i-sha.
Chieh-fan	羯飯	<i>kjivt-b'sji^wvn</i>	T'ang-Annalen	Station südöstl. v. Kashgar, s. Pl. II.
Ch'ieh-lan	且蘭	<i>t's'ia-lân</i>	Wei-lüeh	Dablan? (Peuting. Tafel, Segm. XII 1), j. bei Shatra el-Amara (Nieder-Mesopotamien).
Ch'ieh-p'an-t'o s. K'o-p'an-t'o				
Ch'ieh-pei	伽倍	<i>g'jia-puâi</i>	Pei-shih	j. Wakhân (Pamir).
Ch'ieh-shê-lo s. Ch'ia-sha.				
Ch'ieh-shih	竭師	<i>k'jivt-si</i>	} T'ang-Annalen	} Kāshkār, j. Chitrāl. ¹
Ch'ieh-shuai	帥	<i>k'jivt-sjuët</i>		
Chien-mo	劍末	<i>kjivm-muât</i>	T'ang-Annalen	Tal des Gez-darya (südwestlich von Kashgar).
Chien-mo-ta	建 達	<i>kjivn-muât-d'ât</i>	Kua-ti-chih	sansk. Gandhamādana? (Stützgebirge des Meru).
Chien-shih s. Ying-chien-shih				
Chien-t'o-wei	建陀衛	<i>kjivn-d'â-jj^wâi</i>	Fa-hien	} Gandhāra, Ebene von Peshavar.
Kan-t'o	乾	<i>kân (g'jïän)-d'â</i>	Pei-shih	
Kan-t'o-lo	羅	<i>kân (g'jïän)-d'â-lâ</i>	Sung Yün	
Chien-t'o-lo	捷 囉	<i>g'jivn-d'â-lâ</i>	Jinagupta	
Chien-t'o-lo	健 馱 邏	<i>g'jivn-d'â-lâ</i>	Hsüan-chuang	
Chien-t'o-lo	乾 陀 羅	<i>kân-d'â-lâ</i>	Wu-k'ung	
Ch'ien-chien	前 踐	<i>dz'ien-dz'ïän</i>	Wu-k'ung	
Chih-chih-man	邳 支 滿	<i>t'siët-t'sië-muân</i>	T'ang-Annalen	j. Höhlen der tausend Buddhas bei Kizil, nordwestlich von Kuchā.
Ch'ih-ni s. Shih-ni				
Ch'in	秦	<i>dz'ïën</i>	Ssü-ma Ch'ien	j. Karghalik, s. Pl. II.
				Čin, alter Name für China (nach der Ch'in-Dynastie), seit etwa 100 n. Chr. auch übertragen auf Arabia felix, s. oben S. 217 f.

¹ A. STEIN, Ancient Khotan I, S. 15.